

РЕШЕНИЕ

№ 39850

гр. София, 29.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 03.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7774** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на А. М. - гражданин на Република А. срещу Отказ за издаване на виза тип „Д“ от 26.06.2025г., на Завеждащ консулската служба на Република България в Т., по заявление от 11.03.2025г.

В жалбата са поддържа, че отказа е незаконосъобразен, неоснователен и необоснован. Претендира се накърняване на правото на семеен живот, съгласно чл.8 от ЕКЗПЧОС.

Жалбоподателят в съдебно заседание се представлява от адвокат Д., която представя подробно писмено становище по същество. твърди, че липсват мотиви за налагане на отказа, а административният орган не е събрал и приложил доказателства, относно причината за въвеждане на сигнала за отказ за влизане в Ш. информационна система (ШИС) и не е провел процедура по консултация, като е нарушил задълженията си, съгласно Регламент (ЕС) 2018/1861. В този смисъл липсват мотиви за отказ, като единствено е цитирано чрез цифрово изписване чл.10, ал.1, т.19 от ЗЧРБ. Претендира разноси, представя списък, ведно с договор за правна помощ.

От фактическа страна съдът установи, че със Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, издаден на 26.06.2025г., по заявление от 11.03.2025г., на А. М. е отказана виза на основание чл.10, ал.1, т.19 от ЗЧРБ, като в „Допълнителни забележки“ е записано, че на чуждият гражданин е наложена забрана за влизане и пребиваване на територията на Шенген, подаден от Германия за срок до 29.01.2028г.

Апликантът има сключен граждански брак на 17.02.2025г. с българската гражданка Е. А. М., за което е представено Удостоверение за сключен граждански брак, издадено на 08.07.25г. от кмета

на [община].

Съдът е изискал и приложил като доказателство по делото становището на зам. председателя на държавна агенция „Национална сигурност“, изразено в хода на съгласувателната процедура. Процедурата е осъществена от Териториална дирекция „национална сигурност – [населено място], като е изразено положително становище в националната визова информационна система, тъй като апликантът не е бил идентифициран като заплаха за националната сигурност. Приложено поделото е и становището на зам. директора на ОДМВР – Б., изпратено до директора на дирекция „Миграция“ – МВР в хода на съгласувателната процедура с рег. № 11174/17.04.2025г., което е отрицателно на основание чл.10, ал.1, т.19 от ЗЧРБ. При извършената проверка е констатирано, че съпруга на апликанта е г-жа Е. А. М. – българска гражданка, с постоянен адрес в [населено място], [улица], бракът е сключен на 17.02.2025г. Домакини на апликанта са лицата А. Г. М. и Е. Б. М., родители на съпругата Е. М., като на адреса на пребиваване, заявен в [населено място] има регистрирани 10 броя български граждани в роднински връзки помежду си, но не всички живеят там. А. М. има отказано влизане през ГКПП С. Л. на 19.02.2025г., а Е. А. М. има отразено в системата излизане през същото ГКПП на 19.02.2025г. в 04,51ч. При огледа на имота се установява, че къщата е двуетажна, има условия за живеене, но апликанта до момента не е живял там и няма негов багаж. На 27.03.2025г. Е. А. М., която не е присъствала при проверката се е явила в стая №112 на група „Миграция“ при ОДМВР – Б., за да ѝ бъде снето писмено обяснение. Заявила е, че познава съпруга си от 4 г., но не му знае всички имена, запознали са се в Гърция, където тя е работила като чистачка и сервитьорка. Съпругът ѝ е роден в А., бил е шофьор на тир, в момента не работи и живее сам в А.. Родителите му живеят и работят в Гърция. От извършената проверка в информационните фондове на МВР е установено, че Лика А. (имена преди брака), с дата на раждане 08.10.1986г., с месторождение К. има забрана за влизане в Ш. пространство, като държавата, подала сигнала е Германия с дата на създаване на идентификатора 03.02.2025г. и дата на валидност до 29.01.2028г.

Окончателното становище е, че лицето формално изпълнява изискванията на чл.15, ал.1 вр. с чл.24, ал.1, т.18 от ЗЧРБ, но съпругата не разполага с подробна информация за родителите на съпруга си – имена, къде той е живял през последните години, Е. М. не е установена в жилището при проверката, а брат ѝ не я инициира като живуща на втория етаж. Апликантът няма вещи в жилището и няма данни да е влизал в РБългария, а бракът е сключен две седмици, след като му е наложена забрана за влизане в Шенген. На основание чл.10, ал.1, т.19 от ЗЧРБ е дадено отрицателно становище от ОДМВР - Б., група „Миграция“.

В съдебно заседание е разпитана като свидетелка Ю. А. М. – сестра на съпругата Е., която разказва, че сестра ѝ и А. са се запознали в Гърция, познават го, той им е зет и си го уважават. Отказът за издаване на виза пречи да са заедно, той няма деца, сестра ѝ в момента не работи, контактува с него по телефона, тя ходи при него, той идва, но отказът създава трудности за тяхната връзка.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като оспореният отказ е връчен на 26.06.2025г. и жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес. Отказът е по чл.9а, ал.2, т.4 от ЗЧРБ – относно виза за дългосрочно пребиваване, но на основание чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ подлежи на обжалване, тъй като лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека – правото му на семеен живот.

Разгледана по същество жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният отказ за виза е издаден от компетентен орган – Първи секретар на консулската служба на РБългария в Т., А., същият се явява законосъобразно издаден, при спазване на

разпоредбите на процесуалния и материалния закон.

Основанията за отказ за издаване на виза са регламентирани в чл. 10 ЗЧРБ и чл. 34 НУРИВОВР, като съгласно чл. 10, ал. 1, т. 19 ЗЧРБ отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато е лице, за което е подаден сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане и пребиваване. Във формуляра, приложен по делото е посочено не само правното основание, както се твърди в жалбата, но и синтезирано съдържанието на представената в съгласувателната процедура по чл. 30а от НУРИВОВР официална информация от ОДМВР – Б., група „Миграция“, а именно, че на чуждият гражданин е наложена забрана за влизане или пребиваване на територията на Шенген, подаден от Германия за срок до 29.01.2028г. Отказът е съставен на формуляр по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим /НУРИВОВР/, макар и лаконично са посочени причините за постановяването му. Изводът на ответния административния орган за наличие на основание по чл. 10, ал. 1, т. 19 ЗЧРБ не се опровергава от оспорващия по пътя на пълното насрещно доказване в съдебното производство.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните от заявителя данни преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза. Задължително заявлението се изпраща и на Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и В. информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на Правото на ЕС, в случай че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. В рамките на тази процедура е представено становището на група „Миграция“ ОДМВР - Б., което е отрицателно. Установява се от приложените доказателства, че гражданският брак с българската гражданка Е. М. е сключен на 17.02.2025г., след като албанският гражданин с името си преди брака - Лика А. има наложена на 03.02.2025г. в Ш. информационна система забрана от Германия за влизане в Ш. пространство. Показанията на свидетелката М., че жалбоподателят поддържа връзка със сестра ѝ като или тя ходи при него или той идва в България, се опровергават от информацията, че А. М. има само един опит и отказано влизане през ГКПП С. Л. на 19.02.2025г., а братът и майката на Е., които живеят в същата къща нямат информация за запознанството и брака ѝ с албанския гражданин, нито са се срещали с него. Обоснован, следователно се явява изводът на миграционните власти, че се цели заобикаляне на нормите, регламентиращи режима за чужденците в РБългария и получаване на виза, чрез формално изпълнение на критериите на чл.15, ал.1, вр. с чл.24, ал.1, т.18 от ЗЧРБ. Административният орган няма законово задължение да прилага доказателства, относно причината за въвеждане на сигнала за отказ за влизане в Ш. информационна система. Регламент (ЕС) 2018/1861 в Член 27 „Предварителни консултации преди издаване или удължаване на срока на разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване“ изисква „когато държава членка разглежда въпроса относно издаването или удължаването на срока на разрешение за пребиваване или на виза за дългосрочно пребиваване на гражданин на трета държава, по отношение на когото друга държава членка е въвела сигнал за отказ за влизане и пребиваване, заинтересованите държави членки се консултират помежду си посредством обмена на допълнителна информация в съответствие със следните правила:

- а) издаващата държава членка се консултира с въвеждащата държава членка, преди да издаде или да удължи срока на разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване;
- б) въвеждащата държава членка отговаря на искането за провеждане на консултации в срок от 10 календарни дни;
- в) липсата на отговор след изтичането на крайния срок, посочен в буква б), означава, че

въвеждащата държава членка не възразява срещу издаването или удължаването на срока на разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване;

г) когато взема съответното решение, издаващата държава членка взема предвид основанията за решението на въвеждащата държава членка и отчита, в съответствие с националното право, евентуалните заплахи за обществения ред или обществената сигурност, които може да представлява присъствието на гражданина на трета държава на територията на държавите членки;

д) издаващата държава членка уведомява въвеждащата държава членка за решението си; и

е) когато издаващата държава членка уведоми въвеждащата държава членка, че възнамерява да вземе или е взела решение да издаде или удължи срока на разрешението за пребиваване или визата за дългосрочно пребиваване, въвеждащата държава членка заличава сигнала за отказ за влизане и пребиваване.

Окончателното решение дали да се издаде разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване на гражданин на трета държава, се взема от издаващата държава членка.“

От текста на чл. 27 на Регламента следва, че издаващата държава взема окончателното решение дали да се издаде разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване на гражданин на трета държава, като тя може да вземе такова решение и при наличие на сигнал, след като се консултира с въвеждащата държава членка и прецени основанията за решението на въвеждащата държава членка и ги отчете, в съответствие с националното си право, евентуалните заплахи за обществения ред или обществената сигурност, които може да представлява присъствието на гражданина на трета държава на територията на държавите членки. Т.е. при разглеждането на заявлението държавата – членка не е длъжна винаги и при всяко заявление да провежда консултация с въвеждащата държава, когато в ШИС има въведен сигнал, а само за случаи по своя преценка. Поради това и се говори за „сигнал“, защото регламентът позволява на издаващата държава – членка да издаде виза и въпреки наличието му, след което въвеждащата държава да бъде уведомена и да го заличи. ЗЧРБ в чл. 10, ал. 1, т. 19 обаче предвижда наличието на подаден сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане и пребиваване като абсолютна пречка за издаване на виза, като по делото има и допълнително информация, че заявлението от 11.03.2025г. е подадено във връзка с чл.24, ал.1, т.8 от ЗЧРБ (от член на семейството на български гражданин), след като на 03.02.2025г. на албанския гражданин му е отказано влизане в Германия. Две седмици по-късно е сключил в А. гражданския си брак с българската гражданка и скоро след това е подал заявление за виза Д в българското консулство в Т..

По изложените съображения оспореният отказ е постановен при правилно приложение на материалния закон, съобразно преследваните с него цели и без да е допуснато нарушение на принципа за пропорционалност по чл. 27, § 2 от Директива 2004/38/ЕО.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 Административен съд-София град, Първо отделение, 11-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. - гражданин на Република А. срещу Отказ за издаване на виза тип „Д“ от 26.06.2025г., на Завеждащ консулската служба на Република България в Т., по заявление от 11.03.2025г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: